

for Vejle (Th. Nielsen) var inde paa en hel Del forskellige Principspørgsmaal. Da det imidlertid nærmest var saadanne, som jeg vilde kalde rent specielle Standpunkter, skal jeg ikke komme mere ind paa dem. Han sagde, at det Forslag, som han og Udvalgets Formand havde stillet, var det eneste Forslag, som tog noget Hensyn til Nærtrafikken, men jeg tror, at det ærede Medlem deri har Ret, thi alle de Forslag, hvor der er Tale om Nedsættelse af Taksterne, komme selvfølgelig først og fremmest Nærtrafikken til gode.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (Harald Jensen) gav en længere Udvikling af sit Syn paa Jærnbanevæsenet og Statens Tærv med Hensyn til dette. Jeg maa tilstaa, at det Syn, han udviklede her, forbavtede mig noget, fordi jeg ikke i Udvalget har hørt det fremtætte, i hvert Fald ikke paa den Maade, fra det ærede Medlem. Ganste vist har det ærede Medlem haft det Uheld at være sig en Del af af den Tid, vi arbejdede i Udvalget, saa det kan maasse være Grunden, men der har ikke fra det ærede Medlems Side i Udvalget lydt nogen Udtalelse i den Retning, han kom frem med, nemlig at det i Virkeligheden var ham ligegyldigt, om Banerne gav noget som helst Udbytte eller ikke, ja, selv om de ikke kunde bære sig, selv om Staten skulde lade Folk rejse gratis paa Jærnbanen, og give dem Penge til, saa kunde det ærede Medlem være med dertil. Det forekommer mig dog, at naar det kommer til saadanne Uderligheder, hører Diskussionen næsten op. Det ærede Medlem ankede noget over Betænkningen, men saa vidt jeg forstod, var Betænkningen netop affattet, som det ærede Medlem syntes, den skulde være. Det ærede Medlem sagde, at jeg maatte ikke tale paa et Flertals Begne, naar jeg talte om Nedsættelse paa de lange Afstande. Jeg har netop i Betænkningen indført Ordene „nogle Medlemmer“ for ikke at gaa nogen for nær, men det er for øvrigt en Misforstaaelse, jeg havde Lov til at tale paa Flertallets Begne i dette Tilfælde. Misforstaaelsen ligger i, at der var et enkelt Medlem, der i Udvalget tog Afstand deraf, og som jeg troede talte paa fleres Begne, derfor indførte jeg Udtrykket „nogle Medlemmer“, men jeg tør altsaa sige, at Betænkningen i saa Henseende ikke siger for meget, men snarere for lidt. Det ærede Medlem har misforstaaet mig, naar han sagde, at jeg skulde være bange for, at de udenlandske Blade skulde prale af, at man rejste for billig her, at mine Udtalelser skulde have gaaet i Retning af, at de

udenlandske Blade skulde gøre Løjer med os. Det har der slet ikke været Tale om, jeg tog det fuldstændig alvorligt for de udenlandske Journalisters Bedkommende, jeg tænkte mig netop, at de ikke vilde se slet saa dybt i Tingene, at de kunde finde paa at gøre Løjer med dem, jeg troede, at de vilde se rent overfladisk paa det, at de kunde rejse hele Landet rundt for 50 Øre eller 1 Kr., og det vilde være ganske naturligt, at disse Folk ikke kunde stubere alle vore Takster i det hele for at faa at vide, hvor meget en Masse Smaafolk gibe for meget, for at de kunde rejse saa billigt. For øvrigt vil jeg sige det ærede Medlem, at jeg er fuldstændig enig med ham, for saa vidt han ønsker, at vi skulle staa os pænt i Udlandets Dine. Det vilde jeg netop ogsaa gerne. Jeg siger: Kunde vi derfor have saet Takster, som jeg tilligemed flere Medlemmer af Udvalget havde foreslaaet, som gik ud paa en simpel og billig Indretning, et Slags Sporvognsbillet-system, hvor det kostede omtrent lige meget pr. Station, enten man rejste længere eller kortere, var det ogsaa et Middel, hvorved vi kunde henlede Udlandets Opmærksomhed paa os, og det var fuldt saa godt som det at lade Taksterne falde paa de lange Afstande. Hvad det angaar at lede Turiststrømmen hertil, da kan det jo være meget godt, men vi maa ikke tage alt for meget Hensyn til den Slags Ting, naar vi lovgive om et saa stort og vigtigt Foretagende som det, vi her befatte os med. Det ærede Medlem kom endelig til Slutning ind paa en Beklagelse af, at Taksten for Nærtrafikken ikke ogsaa er sat ned. Han udtalte først, at han næsten kunde gaa lidt videre end den højtærede Minister, saa vidt jeg forstod ham, med Hensyn til Trafikken paa de lange Afstande, men til Slutning beklagede det ærede Medlem endogsaa i høj Grad, at man ikke kunde saa Taksterne sat ned paa de kortere Afstande. Det falder sammen med det ærede Medlems hele Syn paa Jærnbanevæsenet, at det er ham fuldstændigt ligegyldigt, om Staten faar Udbytte af Jærnbanerne eller ej. I den Henseende tror jeg ganske sikkert, det er lykkedes det ærede Medlem at komme til at staa paa et særligt Standpunkt, som jeg ikke tror, at mange af Udvalgets Medlemmer ville dele. Udvalgets Flertal, jeg tør vel sige dets Helhed, maasse med Udtagelse af det ærede Medlem, ønsker ikke at sætte Taksterne saa højt op, at Staten tjener mange Penge, men det ønsker dog alligevel, at Jærnbanevæsenet kan give noget Udbytte. Det er jo dog ogsaa i Befolkningens Interesse, at man ikke kommer af med